

Азъ си мисля, че имамъ флотилия,
че Колумбъ съмъ —

голѣмъ и брадатъ —
и откривамъ, напрімѣръ, Бразилия,
или нѣкакъвъ свѣтъ непознатъ.

Или мисля: нападатъ България,
а пъкъ азъ съмъ безстрашенъ пилотъ,
въ бой се хвърлямъ срѣдъ грѣмъ и пожарища
и спасявамъ своя народъ.

Или въ кжщи пъкъ, въ трудъ продължителенъ,
правя опити, мисля, чета —
и откривамъ цѣра изцѣрителенъ
противъ рака и старостъта...

Ехъ, сега ме наричайте „Данката“,
но помнете — ще дойде день,
ще ми турятъ портрета въ читанкитѣ,
и децата ще думатъ за менъ:

„Ето, тозъ е Юрданъ Многопѣтилия.
Той сега затова е великъ,
че на младостъ е билъ любознателенъ,
и смѣлчаекъ, и добъръ ученикъ!“